

Гнезділова Я. В.,

доктор філологічних наук, доцент,
завідувач кафедри фонетики і практики англійської мови
Київського національного лінгвістичного університету

МЕТАКОМУНІКАТИВНІСТЬ АНГЛОМОВНОГО РОЗМОВНОГО ДИСКУРСУ

Анотація. У статті ідентифіковано дискурс-специфічні характеристики метакомунікації, притаманні розмовному мовленню, актуалізованому в повсякденних комунікативних ситуаціях, де метакомунікацію представлено як прагмакогнітивний феномен. Охарактеризовано розмовний дискурс як такий, що відображає «живе» мовлення, та зауважено, що в роботі він обмежується кінодискурсом. Окреслено шість основних типів метакомунікації, що представлені відповідними групами метакомунікативів, які класифіковано як контактано-фатичні, регулятивні, референційні, рефлексивні, логіко-композиційні та суб'єктивно-модальні метакомунікативи. Аналіз цих одиниць лімітовано їх вживанням виключно в розмовному дискурсі з метою уточнення їхніх дискурс-специфічних характеристик для встановлення «регулярних метакомунікативів розмовного дискурсу». На підставі здійсненого кількісного аналізу обґрунтовано, що дискурсивна специфіка метакомунікації живого мовлення полягає в її фатичності, де реалізуються майже всі наявні патерни контактано-становлювальних, контактано-підтримувальних та контактано-розмикальних метакомунікативів, зокрема звертання, привітання, інтродуктивні слова, вибачення, заохочування, компліменти й відповіді на них, прохання, обіцянки, поради, запрошення, прощання, слова вдячності, у тому числі у вигляді декларативних, імперативних та інтерогативних структур. Доведено, що другою за важливістю є регулятивна метакомунікація за рахунок метакомунікативів-акцентуаторів (метакомунікативи-заклики, метакомунікативи-інтенції, метакомунікативи-інтенсифікатори, метакомунікативи міри, метакомунікативи-атрактанти, метакомунікативи-афективи) та метакомунікативів-коментаторів (метакомунікативи-підтвердження, метакомунікативи-непогодження, метакомунікативи-дистанти, метакомунікативи-пояснення, метакомунікативи-узагальнення, метакомунікативи-компаративи, метакомунікативи умовності, метакомунікативи-зізнання), які переважно супроводжуються контактними засобами та маркують ставлення мовця до сказаного, співбесідника тощо. Зазначено, що рефлексивна метакомунікація представлена здебільшого адресантно-орієнтованими метакомунікативами, утвореними на основі *I/ty*-структур. З'ясовано, що немаркованою в розмовному дискурсі є логіко-композиційна та референційна метакомунікація на підставі того, що спонтанність усного мовлення не передбачає ретельне обмірковування когезивних зв'язків, з одного боку, або дослівне цитування з маркуванням автора/джерела цитованих слів – з іншого.

Ключові слова: метакомунікація, метакомунікатив, дискурс-специфічні метакомунікативи, розмовний дискурс, кінодискурс.

Постановка проблеми. Проблема метакомунікації, піднята ще в середині ХХ ст. І. Бейтсоном у праці «Communication:

The Social Matrix of Psychiatry» та розкрита американськими лінгвістами П. Вацлавиком, Дж. Бівін та Д. Джексон у роботі «Pragmatics of human communication», досі привертає увагу прагмалінгвістів (Г.Г. Почепцова, Т.Д. Четіані), дискурсологів (О.І. Шейгал, І.С. Шевченко), жанрознавців (В.В. Демєнтьєва), когнітологів (Л.С. Гуревич) тощо. Попри високий інтерес дослідників до феномену метакомунікації невирішеними залишаються питання стосовно її дискурс-специфічних ознак, нагальність чого виявилася у процесі дискусії під час захисту докторської дисертації автора з огляду на уточнення й рекомендації шановних учених О.Р. Валігури, А.П. Мартинюк, О.І. Морозової. Окреслений дослідницький вектор викликав необхідність глибшого вивчення дискурсивної зумовленості метакомунікації, а саме врахування її прагматичних характеристик у сучасних англійських дискурсах, зокрема й розмовному. Перед тим як перейдемо до розгляду особливостей реалізації метакомунікації в розмовному дискурсі, охарактеризуємо спершу саме поняття «розмовний дискурс».

Дослідники *розмовного типу* дискурсу, або колоквиалісти (В.Д. Девкін, Д. Кемерон, В.К. Харченко, В. Вольфган, Дж. Робелз та інші), висловили припущення, що життя – це певною мірою ланцюжок розмов [1, с. 7]. Варто підтримати думку С. Гілпін [2, с. 307], що розмовний дискурс – це «живе» мовлення, яке характеризується такими ознаками: миттєвістю, невимушеністю, спонтанністю, приватністю, емоційністю, увічливістю, вживанням вигуків [3, с. 19–23]. Повсякденна комунікація маркує різні ситуативні ролі: «керівник – підлеглий», «друг – друг», «тренер – гравець», «сестра – брат», «ведучий дискусії – учасник» тощо. Розмовний дискурс у роботі представлений кінодискурсом, а саме сценаріями 7 повнометражних фільмів (*The Wedding Crashers* (2005 р.), *The Hustle* (2019 р.), *SlmOne* (2002 р.), *Focus* (2015 р.), *The Joneses* (2009 р.), *The Devil Wears Prada* (2006 р.), *The Devil's Advocate* (1997 р.)) та 6 серій серіалів *The Big Bang Theory* (2007 р.), *Friends* (1994–2004 рр.) і *The Good Wife* (2009 р.), адже художній кінодискурс також відтворює розмовне мовлення, стилізує його, включаючи нелітературні мовні засоби, засоби діалогізації тощо. В.Є. Горшкова [4] визначає кінодискурс як кінодіалог, а І.М. Лавриненко – як «узвичасну» операцію в перебігу мовленнєвої діяльності в кінодискурсі [5, с. 43]. Спираючись на думку І.М. Лавриненко [5, с. 43], вважаємо, що усний дискурс, стилізований у художніх кінофільмах, відтворює «живе» мовлення, а тому може розглядатися як вид розмовного типу дискурсу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Основоположними працями сучасності, що присвячені розкриттю метакомунікації як, власне, прагмакогнітивного феномену, є такі: а) збір-

ник наукових праць «Communication and Metacommunication in Human Development» за редакцією А. Бранко та Я. Валсінера (2004 р.), присвячений диференціації понять «комунікація» і «метакомунікація»; б) докторська дисертація Л.С. Гуревич на тему «Лингво-когнитивная теория пространства метакоммуникации» (2009 р.), де авторка змінила статус метакомунікації з такої, що перебувала на периферії комунікації, на таку, що стала комунікацією вищого ґатунку; в) наукова збірка «Investigations into the Meta-communicative Lexicon of English. A Contribution to Historical Pragmatics» за редакцією У. Буссе та А. Хюблера (2012 р.), у якій зроблена спроба виокремити критерії класифікації метакомунікативних одиниць; г) докторська дисертація Я.В. Гнезділової на тему «Когнітивно-дискурсивні моделі англomовної маніпулятивної метакомунікації» (2021 р.), у якій встановлено маніпулятивну природу метакомунікації та побудовано когнітивно-дискурсивні моделі маніпулятивної метакомунікації, що стало можливим завдяки типологізації метакомунікації і, відповідно, класифікації метакомунікативів.

Однак з огляду на зосередження уваги на встановленні загальних/універсальних чи регулярних ознак метакомунікації, що притаманні більшості досліджуваних дискурсів (розмовному (кінодискурсу), юридичному, медійному (теле/радіодискурсу й газетному дискурсу), риторичному, науковому та академічному/аудиторному), де що поза фокусом дослідження залишилася специфіка її реалізації в останніх та, відповідно, визначення їхніх дискурс-специфічних метакомунікативів (далі – МК).

Мета статті полягає у виявленні диференційних рис метакомунікації в розмовному дискурсі.

Виклад основного матеріалу дослідження. Виключною характеристикою метакомунікації в розмовному дискурсі (див. рис. 1) є переважно її **фатична** природа (49%), оскільки будь-яка зустріч чи розмова відбувається за схемою «встановлення контакту – підтримання контакту – розмикання контакту», що підтверджується інтересом дослідників до вивчення комунікативних формул привітання та вибачення [6, с. 8–12].

Так, розмовний дискурс багатий на **контактовстановлювальні** (звертання, які супроводжуються привітаннями, вигуками тощо, наприклад: *Hi, + Rob!*; *Hey, + Emma / Leonard / you guys*; *No, + Joey*; *Oh, hi + Penny / Suzie*; *But, + Dad*) та **контак-**

тонідримувальні МК (вибачення: *Hi, sorry; I am truly / really sorry for*; заохочування: *Oh! So / So uh, you're coming home from work...*; очікування: *Hope you're alright with*; відповіді на компліменти: *Thanks / I'm glad you like it / It was sweet of you to bring them / It's easy to make*; прохання: *Can you be more attentive? Can you speak up so that I can hear you well?*; обіцянки: *And I promise you; (I) won't be long*), у тому числі різноманітні **афермативні** (компліменти: *Congratulations, you deserve it. It's a hard project; You sure look sharp today / It looks cute / I love your dress. It's beautiful; I gotta give her props for that song. She's an amazing singer*), **інтерогативні** (питання-привітання: *What's up? (Wassup? 'sup?) What's new? What (have) you been up to lately? How's it going? Anything new going on? How are you getting on? You doing OK? Have you been keeping busy? Is everything OK? How was your weekend?*; питання-топікалізатори: *Isn't it toothache that you are here? You worried about the "bad facts"?*; рефлексивні питання: *Do you think I'm someone else? Don't you get any ideas, ok? What if everything goes right? What if this woman does pick you guys? I know that things could still go wrong but if they don't?*; автоцентричні питання: *Do I look puffy? Am I interrupting?*; інтригувальні питання: *Honest, Rach?*; контролювальні питання: *Are you listening to me / yourself?*; розділові питання: *But just think, ok? Still not talking to me, huh? No, Might be why I don't remember her, huh? You're more than welcome to come with us, right? You're kidding, right?*; перепитування: *Hugo Boss? A marathon? The...? My-? Mandy, uh? Uh... really hot blonde, big boobs? OW, why, why, why?*; верифікаційні питання: *Are you sure?*; ін'юктивні питання: *Okay? And?*) та **імперативні** (заохочування: *Oh, come on; Ok look*; прохання: *Believe me; Ross, please, trust me; Penny, wait*; поради: *Better keep the head down today; you better appreciate this; Get used to it*) структури. Серед **контакторозмикальних** МК в розмовному дискурсі (запрошення, очікування подальших зустрічей: *So we'll have dinner, catch up; Are you free / Are you doing anything (Saturday night)?; Do you wanna (see a movie?)*; акцентуйоване завершення розмови: *It was nice chatting with you; Anyway, I should get going; It's time for me to head out; OK, I'm sorry but I have to leave now! And just before I go; Be back in a minute; I'd better be going; I really gotta go; Keep in touch! It was nice seeing you, take care! It's been good talking to you!* прощання: *Bye; We're just here to say goodbye*; передавання привітань: *Say hello to ...!*;

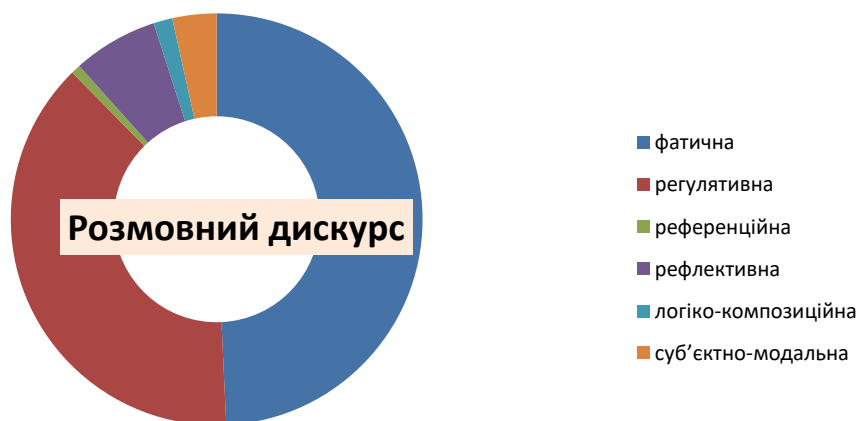

Рис. 1. Метакомунікація та її типи в розмовному дискурсі

перспективи на майбутнє: *See you later / around / in a couple of minutes! Hope to see you again! We'll catch up later!*) на окрему увагу заслуговують **слова вдячності** (*I just wanted to say thanks for the opportunity, Will; hey, no, thanks for coming on board; Thanks so much for the birthday money / driving me home; Thanks so much for cooking dinner. I really appreciate it / what you've done; You're a life savor / too kind / the best; I can't thank you enough; Thank you. That helps a lot; That's so kind of you; I owe you one; Thanks, I've been keeping busy; What would I do without you?; Thanks for asking, I'm fine, how are you?*), оскільки вони супроводжуються додатковими висловленнями, спрямованими на посилення широті подяки, а також запевненнями співрозмовника у відповідь на слова вдячності про те, що йому приємно було допомогти (*No problem; No worries; Don't mention it; My pleasure; Anytime; Glad to help; It was nothing*).

Окремо в розмовному дискурсі виділимо контактостановлювальні інтродуктивні слова для знайомства зі своїм колегою/другом/знайомим (*My friend, Sarah! Hi! I'm Rob. And you? I am indeed! And you must be... Please, call me Mike! I almost didn't recognize you! It's good to see you again! Long time no see! Have we met before?*); розширення МК-вибачень і заохочень за рахунок вигуків та інтенсифікаторів; атиповість «хвостиків» (*ok? huh? right?*) у розділових питаннях; обов'язковість відповідей на компліменти та наявність усіх типів метакомунікативних питань, які ставить адресат, за винятком риторичних питань, маловживаність яких пояснюється їхнім високим стилем, не завжди доречним у повсякденному мовленні, і приналежністю до ефективних засобів ораторського мистецтва; атипове вживання прощань, коли в ході розмови вони з контакторозмикальних МК перетворюються на контактостановлювальні, провокуючи подальше обговорення новини/проблеми, що стала причиною прощання [7, с. 168], наприклад:

Central Perk. Everyone's sitting on the couch. Monica and Chandler enter.

CHANDLER: Hey!

ROSS: Hey!

MONICA: Hey!

CHANDLER: *We're just here to say goodbye, we're off to Ohio.*

PHOEBE: Oh, right! Your adoption interview!

MONICA: Yep, we're gonna meet the lady who could be carrying our baby.

JOEY: I can't believe it. When you guys come back, you're gonna have a baby! That is so weird!

CHANDLER: And so incorrect!

MONICA: She's only a couple of months pregnant. She liked our application but who knows if she's gonna like us.

ROSS: Oh, come on, she's gonna love you guys!

CHANDLER: Uh, thank you, but we're really trying not to get our hopes up.

MONICA: And a lot could still get in our way (*Friends*, 1994–2004).

Так, у серіалі *Friends* повідомлення Чандлера про те, що вони з Монікою прийшли попрощатися з друзями перед поїздом у Огайо, яке маркується контакторозмикальним МК (*We're just here to say goodbye*), спровокувало розпитування з коментарями. Як наслідок, замість розмикання контакту відбулося його встановлення й підтримування.

Другою за значимістю в розмовному дискурсі (див. рис. 1) є **регулятивна метакомунікація** (38%). Специфікою

МК-регулятивів (МК-акцентуаторів і МК-коментаторів) у розмовному дискурсі є те, що вони переважно супроводжуються контактними засобами (вибаченнями) та насамперед передають ставлення до співбесідника, його висловлення, показують наміри, додатково верифікують попереднє висловлення, запевнюють, ухиляються від відповідальності через умовні структури тощо. Найрізноманітнішими у плані структур серед **МК-акцентуаторів** є МК-заклики (*It's time for me to head out; Don't get bent out of shape; Hang tight*), МК-інтенції (*I'm just about to...*), МК-топікалізатори (*almost impossible; incidentally*), МК-інтенсифікатори (*but we're really trying not to; but I have said a lot, really; it's a real life saver*), МК міри (*Well, it's-it's a little... a little bit more...; a little bit less*). Своєрідним є вживання МК-атрактантів, які в розмовному дискурсі уподібнюються до вигуків (*see? listen up; now then; wait a moment; here; hey*), та МК-афективів, які вживаються у відповідь на гарні й погані новини (*Hey! Oh; Yep; Uh; OW; Well; Now; Agh; That's great! How wonderful! Awesome! Shut up! Oh no...; That's terrible; Poor you; What a great place for an event! It's so boring! This looks good! That is so weird! That's great; That would be great; That's ridiculous; Oh my God; Oh shit! Damn it! Oh, what the hell; Yeah, I do like; Interesting; Frankly; Stupid Gap on every corner!*). **МК-коментатори** в розмовному дискурсі представлені МК-підтвердженнями, що більше функціонують як запевнення й підтакування (*Yep; good, you're in good hands; so true; but indeed; exactly; absolutely; that's so true / for sure; I agree 100%; I couldn't agree with you more; I suppose so; can't argue with that; tell me about it! / you're telling me!; I'll say!; to the best of my knowledge...; as far as I know; sure, no problem!; yes, for real*); МК-непогодженнями, які передають упевненість у тому, що мовець неправий, або вагання у правильності думок співрозмовника (*and so incorrect! there is no reasonable explanation as to; I'm not so sure about that; that's not how I see it; not necessarily; I'm not really sure*); МК-дистантами, якими є зізнання, що мовець гадки не має про те, що в нього запитують, і таким чином уникає висловлення своєї думки (*she kinda teased me about; Whatever!; I can't help you there; I have no idea / clue; beats me; I've been wondering that, too; I have no opinion on the matter; it doesn't make any difference to me; I don't have strong feelings either way; I've never given it much thought; but promise me you'll steer clear of; give someone / smth the go-by; her story is just too crazy, I don't buy it!*); рідше МК-уточненнями (*they don't actually put*), МК-поясненнями (*for lack of a better word; you see, the thing is that*), МК-узагальненнями *anyways*, МК-компаративами типу *Oh my God, it was like the worst lecture I've ever been on*, МК умовності (*I was wondering if you could help me out with something*) та МК-зізнаннями (*frankly speaking, ...; well, to be honest with you, ...; you got me there*).

Рефлексивна (7%), **суб'єктно-модальна** (3%), **логіко-композиційна** (1%) та **референційна** (1%) метакомунікація не є типовою для розмовного дискурсу (див. рис. 1), хоча зазначені типи метакомунікації в ньому не позбавлені певної унікальності, зокрема:

а) *we/our*-структури в розмовному дискурсі не є замінниками *I/my*-структур (**рефлексивна метакомунікація**), навіть коли мовець узагальнює та говорить від імені «багатьох», оскільки при цьому під «ми» безпосередньо розуміється група людей, які беруть участь у розмові чи причетні до ситуації;

б) МК-мітигатори слугують для вираження сумнівів і вагань

(*Yeah, I probably won't, but...*), заперечення дійсності (*I can't believe it*), у тому числі у формі інтерогативних МК (*can / may I help you? couldn't you just tell it?*); а МК-ампліфікатори (*I need some fashion advice; I have to say something; and 'd say*) вирізняються як підсилювачі (**суб'єктно-модальна метакомунікація**);

в) **когезивно-когерентні МК** типу *first (of all)* акцентують за необхідності лише *перше* питання, яке обговорюється, і не передбачають продовження у вигляді «по-друге»/«по-третє» тощо; **МК-конклюдивні** переважно замінюються контакторозмикальними МК, які в розмовному дискурсі маркують різке припинення інтеракції; **просторові МК** є складниками іншого МК, при цьому графічно/інтонаційно виділяються, як-от у перепитуваннях типу *At the Ralph Lauren offices? AT THE DOOR?* (**логіко-композиційна метакомунікація**);

г) **референційна метакомунікація** представлена **цитуваними** крилатих висловів, прислів'їв, приказок, афоризмів, які вводяться як натяк чи порада, наприклад, керівника новій співробітниці в кінофільмі *The Good Wife*:

When I was starting out, I got one great piece of advice: "Men can be lazy. Women can't" (*The Good Wife*, 2009).

Отже, зауважимо, що однією з причин низькочастотності вищезазначених МК є їх перехід в інші МК (наприклад, адресно-невизначені МК перетворюються на інтенсифікатори, афективи тощо для передачі звинувачення чи сарказму) [7, с. 216], наприклад:

LEONARD: *You okay?*

SHELDON: *No, it hurt... Great Caesar's Ghost, look at this place?*

LEONARD: *So Penny's a little messy.*

SHELDON: *A little messy? The Mandelbrot set of complex numbers is a little messy, this is chaos. Excuse me, explain to me an organisational system where a tray of flatware on a couch is valid. I'm just inferring that this is a couch, because the evidence suggests the coffee table's having a tiny garage sale.*

LEONARD: *Did it ever occur to you that not everyone has the compulsive need to sort, organise and label the entire world around them?*

SHELDON: *No.*

LEONARD: *Well they don't. Hard as it may be for you to believe, most people don't sort their breakfast cereal numerically by fibre content* (*The Big Bang Theory*, 2007).

У своїй дискусії в кінофільмі *The Big Bang Theory* Шелдон і Леонард вдаються до використання адресно-невизначених МК, утворених на основі активних предикативних структур із номінативним підметом, вираженим загальним іменником (*the evidence suggests*) та формальним підметом *it (it hurt...; Did it ever occur to you; Hard as it may be for you to believe)*. Незважаючи на те, що Леонард категорично не згоден із діями Шелдона, а Шелдон незрушно дотримується своєї лінії поведінки, вони не переходять до прямих звинувачень, а завуальовано й необразливо передають це через зазначені МК, «зберігаючи своє обличчя» при цьому.

Висновки. Таким чином, встановлено, що розмовний дискурс є відображенням «живого» мовлення та включає ланцюжок розмов, які відтворює художній кінодискурс. Дискурсивна специфіка метакомунікації живого мовлення полягає в її фатичності, де реалізуються майже всі наявні контактостановлювальні, контактопідтримувальні та контакторозмикальні МК. Наступною за важливістю є регулятивна метакомунікація, яка переважно супроводжується контактними засобами

та маркує ставлення мовця до сказаного/співбесідника тощо. Немаркованою в розмовному дискурсі є логіко-композиційна та референційна метакомунікація, адже спонтанність мовлення не передбачає ретельне обмірковування когезивних зв'язків, з одного боку, чи дослівне цитування з маркуванням автора або джерела цитованих слів – з іншого.

До найближчих перспектив дослідження відносимо детальне вивчення специфіки реалізації метакомунікації в юридичному, медійному (теле/радіодискурсі й газетному дискурсі), риторичному, науковому та академічному/аудиторному типах дискурсу.

Література:

1. Cameron D. Working with spoken discourse. London : Thousand Oaks ; New Delhi : SAGE Publications Ltd, 2001. 216 p.
2. Gilpin S. Analyzing everyday talk about social issues. *Rhetoric in detail. Discourse analysis of rhetoric talk and text*. Amsterdam (Philadelphia) : John Benjamins, 2008. P. 307–325.
3. Харченко В.К. Дефицит позитива в современном разговорном дискурсе: мнимость или реальность. *Научные ведомости Белгородского государственного университета*. 2008. № 11(51). С. 16–25.
4. Горшкова В.Е. Перевод в кино: дублирование vs. субтитры (на материале фильма Люка Бессона «Анге.А», Франция, 2005 г.). *Вестник НГУ. Серия «Лингвистика и межкультурная коммуникация»*. 2007. Т. 5. Вып. 1. С. 133–140.
5. Лавриненко Л.И. Критерии классификации кинодискурса. *Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна*. 2012. № 1003. С. 41–44.
6. Tracy K., Robles J.S. Everyday talk: Building and reflecting identities. New York ; London : Guilford Press, 2002. 372 p.
7. Гнезділова Я.В. Когнітивно-дискурсивні моделі англомовної маніпулятивної метакомунікації : дис. ... докт. філол. наук ; Київський національний лінгвістичний університет. Київ, 2021. 502 с.

Gnezdilova Ya. Metacommunication in English everyday discourse

Summary. The article identifies discourse-specific characteristics of metacommunication, typical of oral speech in everyday interaction; notably, it observes metacommunication as a pragmatic and cognitive phenomenon. It recognizes that everyday discourse reveals “live” speech; and states that here it is limited to movie discourse only. The research outlines six main types of metacommunication that have been introduced by the corresponding groups of meta-means, called phatic, regulative, referential, reflective, cohesive and modal; and marks their realization analysis in everyday discourse in order to establish their discourse-specific characteristics and to indicate “regular meta-means of everyday discourse”. Based on the quantitative analysis, it proves that metacommunication specifics of everyday discourse is in its phatic character, and, consequently, almost all possible patterns of contact-establishing, contact-maintaining and contact-terminating meta-means are realized there, i. e., different types of address, greetings, introductions, excuses, encouragements, compliments and replies, requests, promises, pieces of advice, invitations, good-byes, gratitude, both in the form of declaratives as well as imperatives and interrogatives. The article confirms that the second most important in everyday discourse is a regulative metacommunication due to the use of accentuating (denoting appeals, intentions, intensifications, degree, as well as attracting or affecting) and commentating means (denoting confirmations, disagreements, distancing, explanations, generalizations, comparatives and conditions, confessions etc.), which have often been accompanied by phatic means,

and which mark the speaker's attitude towards the abovesaid or the interlocutor etc. The study specifies that reflective metacommunication is mostly introduced by addresser-oriented meta-means on the ground of *I/my*-structures. It also demonstrates that referential and cohesive types of metacommunication are not typical of everyday discourse

because the spontaneity of oral speech does not presuppose careful reflection of cohesive means, on the one hand, or word-to-word citations and the recollection of the authors of quotations, on the other.

Key words: metacommunication, meta-means, discourse-specific meta-means, everyday discourse, movie discourse.